

Κατά τη διάρκεια του έτους η ελληνική προσπάθεια είχε σημειώσει μεγάλη πρόοδο και στο κεντρικό τμήμα της Μακεδονίας. Κατά τη διάρκεια του πρώτου μήνα ο αγώνας διεξαγόταν από τα τοπικά σώματα.

Στις 12 Ιανουαρίου ένα ελληνικό σώμα σαράντα περίπου ανδρών (ανάμεσά τους και πρώην Αλβανοί χωροφύλακες από την περιοχή της Έδεσσας) μπήκαν στο χωριό Ζορμπάτ και σκότωσαν το Βούλγαρο ιερέα και έναν από τους προκρίτους. Πέντε μέρες αργότερα το ίδιο σώμα επιτέθηκε στο εξαρχικό χωριό Μαρβέντσα και σκότωσαν δέκα άτομα.

Στις 4 Μαρτίου ένα ελληνικό σώμα δολοφόνησε οκτώ εξαρχικούς ψαράδες κοντά στα Γιαννισά

Στις 13 Μαρτίου ένα ελληνικό σώμα με επικεφαλής τον **Ζήρια** μπήκε και απείλησε την Μπογδάντσα.

Στις 15 Μαρτίου ένα ελληνικό σώμα μπήκε στο Πόποβο, κοντά στη Δοϊράνη και προσπάθησε να ανατινάξει τον ιερέα **Μίτωφ**.

Στις 24 Μαρτίου ένα ελληνικό σώμα επιτέθηκε στο Νταούτ Μπαλί.

Το Μάιο ο **Σπυρομήλιος (Μπούας)** ενώ κατευθυνόταν προς το Μπάχοβο δέχτηκε επίθεση πρώτα από εξαρχικούς και έπειτα από Τούρκους που έσπευσαν να σταματήσουν τη συμπλοκή. Στην αναφορά που συνέταξε ο Σπυρομήλιος υποστηρίζει ότι το σώμα του υποχρέωσε το χωριό Πάτασιν να αποκηρύξει τη ρουμανική εκκλησία. Οι εξαρχικές δυνάμεις είχαν επικεφαλής τους **Λούκα, Τάνεφ** και αποτελούνταν από περίπου 60 κομιτατζήδες και 120 χωρικούς. Οι Έλληνες αιχμαλώτισαν 26 (οι τουρκικές αναφορές γράφουν επίσης ότι οι Έλληνες είχαν σκοτώσει 58 από τους αντιπάλους τους). Η τουρκική δύναμη είχε ξεκινήσει από τη Σαμπάντσα. Οι Έλληνες έχασαν επτά άνδρες, ενώ τραυματίστηκαν 14. Οι Τούρκοι έχασαν γύρω στους 50. Ο ίδιος ο Σπυρομήλιος τραυματίστηκε, αλλά ο

Κατσιγάρης

κατόρθωσε να οδηγήσει το σώμα σε ασφαλές μέρος, ένα φιλικό σπίτι, όταν άρχισαν να

διενεργούν έρευνα οι τουρκικές δυνάμεις.

Στις 16/29 Μαΐου ενώ ο **Μωραΐτης** με 35 άνδρες του καταδίωκαν ένα μεγάλο εξαρχικό σώμα, είχαν κατορθώσει να εξοντώσουν 20 από τους άντρες του, δέχθηκαν επίθεση από μεγάλη τουρκικά δύναμη στα λιβάδια κοντά στη Γκουμέντζα. Ο Μωραΐτης και ο υπαρχηγός του σκοτώθηκαν και μόνο έξι άντρες κατόρθωσαν να διαφύγουν. Οι άντρες αυτοί όπως και οι επιζώντες απο το σώμα του Σπυρομήλκου, πέρασαν κάτω από τη διοίκηση του Κ. Μαζαράκη.

Τον Μάιο ο **Κ. Μαζαράκης** αποφάσισε να κινηθεί εναντίον του χωριού Γκολέσνιανη όπου διέμενε ο αρχικομιτατζής **Λούκας**. Για την επιχείρηση αυτή συγκέντρωσε ένα μεγάλο σώμα στο μοναστήρι του Προδρόμου. Το σώμα χωρισμένο σε τρία μέρη, ένα με επικεφαλής τον

Γαρέφη

το δεύτερο με επικεφαλής τον αξιωματικό των ευζώνων

Παπακώστα

και το τρίτο με επικεφαλής τον

Κατσιγάρη

επιτέθηκε στο χωριό, στις 30 Μαΐου / 11 Ιουνίου από τρεις πλευρές, αλλά έφθασε τουρκική δύναμη και σταμάτησε τη μάχη. Μετά από τη συμπλοκή ο Μαζαράκης και τα σώματά του περιόδευσαν στα χωριά Βλάδοβο, Μεσημέρι, Γραμματικόβο κ.α. στήνοντας ενέδρες στους εξαρχικούς και τους ρουμανίζοντες και εξαναγκάζοντας πολλές κοινότητες να επιστρέψουν στο Πατριαρχείο. Στο μεσημέρι πήρε εκδίκηση για το φόνο του Έλληνα ιερέα

παπά-Στογιάννη

που είχε δολοφονηθεί στις αρχές Ιουλίου, υποχρέωσε τους χωρικούς να αποκηρύξουν πλήρως την Εξαρχία και να προσκαλέσουν τον Έλληνα επίσκοπο να τους δώσει την ευλογία του.